

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	534-04-301
Дата	04 / 10 2015г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

1439
Vnu

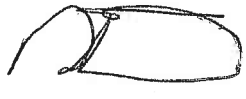
**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасяме предложение за изменения и допълнения на проект за Кодекс за застраховането, № 502-01-75, несен от Министерски съвет на 2 септември 2015 г.

§1. Чл. 381 да отпадне.

ВНОСИТЕЛИ:

Кирил Цогеv

М О Т И В И

Въвеждането на разпоредбата на чл. 381 от проекта на Кодекс за застраховането разкрива риск от приемането на закон, който ще противоречи на Конституцията и на Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ).

1. Проектно-разпоредбата на чл.381 противоречи на Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи:

Според чл. 1 от Допълнителния протокол към Европейската конвенция за правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ), правото на лицата мирно да се ползват от собствеността си е защитено. Според практиката на Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ) „*всяко признато и неоспоримо парично вземане* съставлява „право на собственост по смисъла на цитирания текст” (така Решение от 30.04.2004 г. по делото *Манчева против България*, Решение от 22.04.2004 г. по делото *Ангелов срещу България* и др.).

Признатото имуществено право, в частност вземането, следва да се подчинява на единен режим, без оглед на титуляра му и насрещно задълженото лице.

2. Проектът на чл.381 противоречи на Конституцията на Република България:

А/ В решение № 17 от 06.12.1999 г. по конст. дело № 14/1999 г. Конституционният съд приема също така, че вземанията като вид имуществени права "безусловно се обхващат от конституционноправната защита на собствеността, съдържаща се в чл.17, ал.1 и ал.3 от Конституцията". Такова разбиране е застъпено в решение № 3 от 8.07.2008 год. по конст. дело № 3/2008 г. на Конституционния съд. Като конкретна проява на общия принцип на чл.17, ал.1 от Конституцията за гарантирана от закона защита на собствеността е правото на иск и правото на принудително изпълнение. С оглед застъпването от Конституционния съд по-широко разбиране на правото на собственост като конституционно защитено право на гражданина върху неговото имущество, следва да се приеме, че всяко неравноправно третиране на установеното с влязло в сила съдебно решение вземане срещу определена категория длъжници, съставлява нарушение на конституционните принципи: за правовата държава (чл. 4, ал. 1 от КРБ) и за еднаквите условия за стопанска дейност (чл. 19, ал. 1 и 2 от КРБ), правото на собственост на отделния правен субект и на чл. 17, ал. 1 от Конституцията. В този смисъл е и решение № 15 от 21.12.2010 г. по конст. дело № 9 от 2010 г.

В предлагания законопроект на първо място се създава привилегия в полза на една група длъжници (застрахователите) чрез въвеждането на временна

забрана за принудително изпълнение, което влиза в пряко противоречие с чл.19, ал.2 от Конституцията, съгласно който „Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя.“ Подобна привилегия няма основание в друга разпоредба от основния закон.

Б/ Второ, нарушава се признатото на конституционно ниво право на защита (чл. 17, ал. 1 КРБ). Вземането е признато със съдебно решение, а нормативен акт - закон отказва да зачете породената изпълнителна сила. Това, че незачитането може да се счете за „временно“, е без значение. Ако подобни ограничения преди завеждането на исков процес са конституционно защитими (напр. рекламационните производства), те предоставят възможност на страните да уредят спора доброволно, преди да бъдат натоварени с разноските от съдебното производство. Подобни ограничения след влязло в сила решение са конституционно нетърпими. Забраната да се образува изпълнително дело осуетява силата на пресъдено нещо на съдебното решение и защитеното чрез нея субективно право.

Така от една страна в текста на ал.1 се ограничава правото на иск на заинтересованите (пострадали) лица с оглед задължението да се предяви претенция пред застрахователя преди завеждане на дело пред съда. На практика това значително удължава срока по произнасяне и решаване на съответния казус, а за застрахователя винаги стои възможността да предприеме мерки за доброволно споразумение и извънсъдебно решаване на спора, дори при висящ процес.

Още повече, дори в момента при наличие на наказателноправно производство относно вината на водача при причинена телесна повреда на практика спира всякакви производства, административни, гражданскоправни, предявяване на претенции пред застрахователя до произнасяне на Прокуратурата или Наказателния Съд по този преюдициален въпрос. Ако бъде приета така разпоредбата на ал. 1 ще трябва след тази процедура да се чака и решение на застрахователя, преди предявяване на съдебен иск, което е неоправдано и забавящо решението на въпроса с обезщетението на пострадалите лица.

Вменява се отговорност на пострадалите лица да доказват, че са предявили претенция, че застрахователят не се е произнесъл в срок, отказал е изплащането на застрахователна сума или пострадалото лице не е било съгласно с предложеното обезщетение или сума – съответно, че този отказ е бил връчен на застрахователя.

От друга страна ал.2 противоречи на Конституцията на Република България: създава се привилегия в полза на една група длъжници; нарушава се признатото на конституционно ниво право на защита.

Вземането, което служи за изпълнително основание, е признато със съдебен акт и тази законова разпоредба на практика отказва да зачете породената изпълнителна сила на съответния акт. Това, че е временно, е без значение. Ако подобни ограничения преди завеждането на исков процес са конституционно защитими (напр. при рекламационните производства), те предоставят възможност на страните да уредят спора доброволно, преди да бъдат натоварени с разноските от съдебното производство. Подобни ограничения след влязло в сила решение обаче са конституционно недопустими. Забраната да се образува изпълнително дело на практика осуетява Силата на пресъдено нещо на съдебното решение и защитеното чрез нея субективно право на вискателя да пристъпи към изпълнение.

Не на последно място, едно задължение за уведомяване за предстоящо изпълнение често довежда до действия на длъжника, с които може да осуети същото – изпразване на сметки, лишаване от имущество и т.н. Всъщност, такова задължение за кредитора по едно установено по съдебен ред вземане е на практика ограничаване на правата му и затрудняване на изпълнението на съдебния акт. Не са за пренебрегване и трудностите по уведомяването на длъжника (проектът предвижда изрично „връчване“ на покана за доброволно плащане), което е свързано с време и разходи.

Предвид очевидното противоречие на предлагания чл. 381 с Конституцията и европейското право същият трябва да отпадне от проекта за Кодекс за застраховането.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	554-04-310
Дата	14 / 10 / 2015г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

0921
Vesey

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА
И ТУРИЗЪМ
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

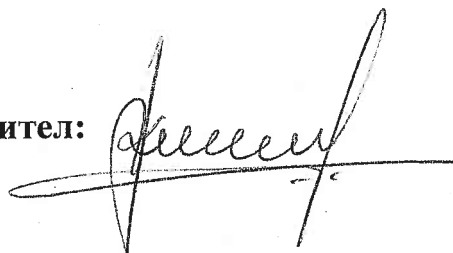
На основание чл. 80, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям предложения за изменение в приетия на първо четене Проект на Кодекса за застраховането, № 502-01-75, внесен от Министерски съвет на 02. 09. 2015г.

1. Чл. 332 да отпадне.

2. В чл. 488, ал. 1 се изменя така:

„(1) Наличието на застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност” на автомобилистите се удостоверява със застрахователна полица, издадена по реда на чл.576, ал.1.”

Вносител:

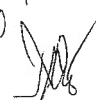

ГРОЗДАН КАРАДЖОВ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх.№	554-04-311	
Дата	14 / 10	2015 г.

ЧРЕЗ

**Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

45
10

ДО

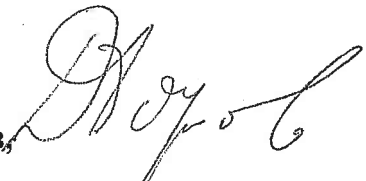
**Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ**

ОТНОСНО: второ гласуване на Проекта на Кодекс за застраховането, внесен от Министерски съвет на 02.09.2015 г., № 502-01-75

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание предлагам допълнение в приетия на първо гласуване на 07.10.2015 г. Проект на Кодекс за застраховането, № 502-01-75/02.09.2015 г., както следва:

1. В чл. 344, ал. 2 се създава изречение второ: „Застрахователният договор е действителен и когато застрахователят е изпратил издадената и подписана от него застрахователна полица по електронна поща, като сканиран файл, и застрахованият е върнал, по същия ред, подписаната и от него полица.”

Димитър Горов,
народен представител от
ПГ „БСП лява България“

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	554-04-313
Дата	14 / 10 2015 г.

14⁰⁸

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КЪНЕВ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасям предложение за изменение и допълнение на Проект за Кодекс за застраховане, № 502-01-75 внесен на 02.09.2015 и приет на първо четене на 07.10.2015г.:

§1. чл. 17, ал.5 - в края на текста вместо точката да се постави запетая и да се добавят думите:

" освен в случаите на покриване на допълнителни рискове при условията на чл.30."

МОТИВИ:

Чрез предлаганият текст на взаимозастрахователните кооперации се дават правата, които са предвидени за акционерните дружества в алинея (4) на същият член и взаимозастрахователите няма да бъдат поставени в неравностойно положение от конкурентна гледна точка.

§2. В чл.21, ал.1, изречение първо, след думите "...приложение №1 " да се постави точка, а думите "сътс срок на действие, не по-кратък от три години" да отпаднат, като текстът придобива следната редакция:

Чл. 21. (1) Всеки член-кооператор прави встъпителна и дялова вноска, размерът на които се определя в устава, и сключва с взаимозастрахователната кооперация застрахователен договор по застраховка "Живот" по раздел I от приложение №1 . Дяловите вноски служат за попълване на минималния гаранционен капитал.

МОТИВИ:

Ограничението е остарял и ненужен рестриктивен текст, който в миналото целеше да се спомага минималното изискване за 500 члена на ВЗК, тъй като те работеха при занижени капиталови изисквания. С новите разпоредби на обсъждания нов КЗ, на ВЗК се поставят същите капиталови изисквания по отношение на "Платежоспособност-II, както и за АД. Чрез механичното прехвърляне на предлаганият остарял текст, на ВЗК неоснователно не се дава достъп до пазара на краткосрочни животозастрахователни продукти и те остават запазена територия само за АД и взаимозастрахователите отново се поставят в неравноправно положение от конкурентна гледна точка.

ВНОСИТЕЛИ:

Георгиев Нисеи Георгиев
Мисирчиев Михаил
Кирил Цоколев

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	554-04-314
Дата	14 / 10 / 2015 г.

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

13¹⁶

ДО
ПЕТЪР ГЕОРГИЕВ
КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКА
ПОЛИТИКА И ТУРИЗЪМ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасям предложение за изменения и допълнения на приетия на първо гласуване законопроект за Кодекс за застраховането № 502-01-75 внесен от Министерски съвет на 02.09.2015 г.:

ПРЕДЛАГАМ:

Чл. 561, ал.3 от проекта на Кодекс за застраховането да придобие следната редакция:

„Чл. 561 (3) Договорите за изпълнението на проектите по ал.1 се сключват от Гаранционния фонд. Собствеността върху придобитото по тези договори се прехвърля безвъзмездно на органите отговорни за безопасността на движението по пътищата, като се прилага чл.519, ал.4.“

14 октомври 2015 г.
гр. София

ВНОСИТЕЛ:
Стефан Кенов

МОТИВИ

КЪМ ВНЕСЕНОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Функциите на Гаранционния фонд изчерпателно са изброени от т.1 до т.6 в чл.520 от проекта на Кодекс за застраховането. Структурата и професионалната компетентност на служителите на Гаранционния фонд са съобразени с изпълнението на тези функции.

Въвеждането в чл.561, ал.3, изречение първо от проекта на Кодекс за застраховането на изискването Гаранционния фонд да изпълнява проекти, одобрени със съвместно решение на Комисията за финансов надзор и на министъра на вътрешните работи, при условията и по реда за възлагане на обществени поръчки съгласно Закона за обществените поръчки практически не може да бъде реализирано поради следното:

Професионалната компетентност и експертността на служителите на Гаранционния фонд нямат отношение към дейностите по одобрените проекти за инвестиционни разходи за техника и информационни и комуникационни технологии за подобряване състоянието на безопасността на движението по пътищата, както е предвидено в ал.1 на чл.561 от проекта. Това обстоятелство няма как да не се отрази при подготовката на процедурата за възлагане на обществена поръчка с изработването на съответните спецификации, както и да се осигури участието поне на един експерт, който има професионална компетентност, свързана с предмета на поръчката. Възможността да се привлече външен експерт от списъка по чл.19, ал.2, т.8 от ЗОП, предвид изложеното, се обезмасля тъй като такъв експерт няма право да бъде включван в комисията за провеждане на процедурата за възлагане на обществената поръчка.

Гаранционният фонд като възложител е възпрепятстван да определи обекта на обществената поръчка дали е по чл.3, ал.1 или по чл.3, ал.2, във връзка с чл.119а от ЗОП поради спецификата в дейността на Министерството на вътрешните работи като структура, изготвяща проекта, който се одобрява със съвместно решение. В тази връзка единствената възможност, предвидена при възлагане на обществена поръчка възложителя и получателя на предмета ѝ да са различни е определена в чл.119б от ЗОП и тя не кореспондира с предложението в чл.561, ал.3, изречение първо от проекта на Кодекс за застраховането.

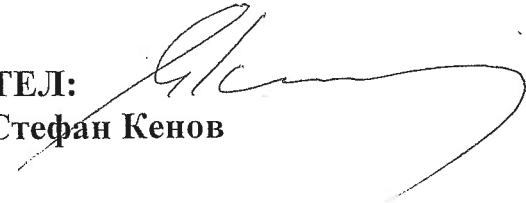
Като типичен пример за изложеното е възлагането на външен изпълнител разработката, инсталирането и въвеждането в действие на софтуер за подобряване състоянието на безопасността на движението по пътищата, базиран в МВР, който комуникира с другите бази данни в министерството. Гаранционният фонд не разполага със служители, които да подготвят спецификацията на такава поръчка, няма възможност да

определи нивото на достъп в тази връзка, както и да получи и инсталира резултата на поръчката, тъй като тя не е предназначена за неговата електронна система.

Разпоредбата на чл.288б от Кодекса за застраховането, в която не е предвидено Гаранционния фонд да изпълнява проекти, одобрени със съвместно решение на Комисията за финансов надзор и на министъра на вътрешните работи, при условията и по реда за възлагане на обществени поръчки съгласно Закона за обществените поръчки, действава ефективно от 2008 г.

ВНОСИТЕЛ:

Стефан Кенов

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	554 - 04 - 316
Дата	14 / 10 2015 г.

ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
г-жа **ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

02
16

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ
г-н **ПЕТЪР КЪНЕВ**

УВАЖЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛЮ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасяме следните предложения за изменения и допълнения на проекта на Кодекс за застраховането с вх. № 502-01-75, приет на първо четене на 7.10.2015 г.:

1. Чл. 40, ал. 1 и 2 се изменя така:

Чл. 40. (1) Комисията отнема лиценза на застраховател или на презастраховател, ако:

1. лицето е представило неверни данни или документи с невярно съдържание, които са послужили като основание за издаване на лиценза;

2. общата стойност на задълженията на лицето, в т. ч. техническите резерви, изчислени съгласно този кодекс и актовете по прилагането му, надвишава общата стойност на неговите активи;

3. лицето не е представило краткосрочен план по чл. 215, ал. 2 или ако представеният план е очевидно неадекватен, или ако въпреки представянето на краткосрочния план лицето не е възстановило спазването на:

а) минималното капиталово изискване в тримесечен срок от констатиране на неспазването, когато лицето е застраховател с право на достъп до единния пазар, съответно презастраховател, или на

б) гаранционния капитал в тримесечен срок от констатиране на неспазването, когато лицето е застраховател без право на достъп до единния пазар;

4. застрахователят нарушава доброволността на застраховането;

5. броят на членовете на взаимозастрахователната кооперация спадне под установения минимум и до 6 месеца съставът не се попълни или ако са нарушени чл. 20, ал. 2 или чл. 21, ал. 1;

6. е налице основанието за прекратяване на акционерното дружество по чл. 252, ал. 1, т. 4 от Търговския закон;

7. лицето престане да отговаря на условията за издаване на лиценз;

8. лицето извършва друга дейност освен дейността, за която е получило лиценз;

9. има искане на лицето и са спазени изискванията на този кодекс.

(2) Комисията може да отнеме лиценза на застраховател или презастраховател, ако:

1. лицето не започне да извършва дейност в срок 12 месеца от издаването на лиценза;

2. лицето престане да извършва дейност за повече от 6 месеца;

3. лицето или негов акционер, или член на управителен или контролен орган, или друго лице, оправомощено да го управлява или представлява, не изпълни влязла в сила и приложена принудителна административна мярка по този кодекс;

4. застрахователят, презастрахователят и/или лица по чл. 80 са извършили и/или са допуснали извършването на груби или системни нарушения на този кодекс или на актовете по прилагането му;

5. планът по чл. 215, ал. 1 не е представен в определения срок, не е одобрен или въпреки представянето му, в предвидените срокове не е възстановено спазването на:

а) капиталовото изискване за платежоспособност, когато лицето е застраховател с право на достъп до единния пазар, съответно презастраховател, или на

б) границата на платежоспособност, когато лицето е застраховател без право на достъп до единния пазар;

б. лицето неправомерно отказва плащане или частично плаща изискуеми и ликвидни парични задължения.

2. В чл. 101, ал. 3 отпада, а алинеи 4 и 5 се преномерират съответно на 3 и 4.

3. В чл. 108 се правят следните изменения:

а) ал. 5 изречение второ се заличава;

б) в ал. 8 числото „1 000 000“ се заменя със „200 000“, а числото „5 000 000“ – с „1 000 000“.

4. В чл. 315, ал. 4 думите „които са свързани по смисъла на § 1, т. 22 от допълнителните разпоредби или“ се заличават.

5. Чл. 332 се изменя така:

„Изисквания при сключване от разстояние на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и на застраховка „Злополука“ на пътниците в средата за обществен превоз

Чл. 332. (1) При сключване на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите и на застраховка „Злополука“ на пътниците в средата за обществен превоз от разстояние или чрез технически средства, застрахователят задължително изисква електронен образ от свидетелството за регистрацията на превозното средство, който съдържа данни за регистрацията на превозното средство.

(2) Застрахователят или застрахователният посредник осигуряват на застрахователя възможност да провери и потвърди по електронен път въведения от него регистрационния номер на превозното средство преди окончателно сключване на договора. След потвърждаване от страна на застрахователя отговорността на застрахователя се простира само върху превозното средство с посочения регистрационен номер, независимо дали застрахователят е бил в грешка.“

6. В чл. 380 се правят следните изменения:

а) В ал. 1 след думите „предявяването на претенцията“ се добавя „да поиска плащане в брой“, а след тях се добавя запетая;

б) в ал. 2 думите „по посочената в ал. 1 банкова сметка“ се заменят с „по предвидения в ал. 1 ред“, а след тях се добавя запетая.

7. Чл. 381 се изменя така:

„Предявяване на застрахователната претенция пред съд или арбитраж

Чл. 381. (1) В искова молба, подадена до съд или арбитраж, с която се претендира изплащане на застрахователно обезщетение или плащане, ищецът задължително вписва данни за своя банкова сметка. В случай на изменение на банковата сметка в хода на съдебния процес той е длъжен да предостави актуализирани данни.

(2) Ако ищецът не изпълни задълженията си по ал. 1, или посочената банкова сметка не е активна или не принадлежи на правоимащото лице към деня на образуване на изпълнително производство, застрахователят се освобождават от отговорност за разноси в изпълнителното производство.“

8. Чл. 399, ал. 5 се заличава.

9. В чл. 428 се създава нова ал. 5 със следното съдържание:

„ (5) Договорът за медицинска застраховка може да бъде безсрочен, като в този случай застрахователната премия не може да се увеличава вследствие на възрастта на застрахованото лице или на влошаване на здравословното му състояние, освен ако основанията за увеличаването и тяхната относителна тежест са определени в самия договор.“

10. В чл. 488 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думите *„и знак, който се издава от Гаранционния фонд“* се заменя с *„и запис в регистъра на Гаранционния фонд“*;

б) ал. 2 се изменя така:

„(2) При договорено разсрочено плащане на застрахователната премия в един застрахователен период застрахователят регистрира в информационната система на Гаранционния фонд данни само за периода до падежа на следващата вноска по премията. Не се допуска регистриране на по-кратък или по-дълъг период, независимо от срока на застраховката.“

в) ал. 3 отпада, ал. 4 става ал. 3.

11. В чл. 489, ал. 1 се създава изречение второ със следното съдържание:

„Заплащане е допустимо при издаване на дубликат на сертификата „Зелена карта“ при поискване.“

12. В чл. 600, ал. 2 се създава изречение второ:

„Одобрението подлежи на съдебен контрол и не може да бъде изпълнявано предварително, освен по разпореждане на съда.“

Вносители:

Димитар Тонев Тонев
АНТОНИ ТРЕНСЕВ
Зоран Зоранов
настипир Анамиле
Димитар Держев
Димитар Шимков
Мартин Димитров
Юлиана Лазарова

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА**

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	554-04-314
Дата	14 / 10 2015г.

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА И
ТУРИЗЪМ
Г-Н ПЕТЪР КЪНЕВ**

16.44

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасяме предложение за изменение и допълнение на приетия на първо гласуване Кодекс за застраховането, №502-01-75, внесен от Министерски съвет на 02.09.2015 г., приет на първо четене на 07.10.2015 г.

1. В чл. 101, ал. 1 след думата „презастраховател” се поставя запетая и се добавят думите „застрахователен холдинг и финансов холдинг със смесена дейност”.

2. В чл. 125, ал. 1 след думата „презастрахователите” се поставя запетая и се добавят думите „застрахователните холдинги и финансовите холдинги със смесена дейност”.

3. Член 332 се изменя така:

„Изисквания за сключване на застрахователни договори от разстояние

Чл. 332. (1) Застрахователен договор може да бъде сключен от разстояние само:

1. в електронна форма по реда на чл. 344, ал. 2, подписан с квалифицирани електронни подписи на страните съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО или

2. на хартиен носител със саморъчни подписи на страните.

(2) При сключване от разстояние под формата на електронен документ на застрахователен договор по застраховка „Гражданска отговорност” и застраховка „Злополука” на пътниците в средствата за

обществен превоз по реда на ал. 1, застрахователят, съответно застрахователният посредник, е длъжен в срок от три работни дни от подписването на договора да предостави на застрахователя застрахователния договор, възпроизведен на хартиен носител като препис, подписан саморъчно от застрахователя, съответно застрахователният посредник. За да упражни правото си на отказ по реда на чл.12 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, застрахователят, който е потребител по смисъла на чл. 7, ал. 2 от същия закон, е длъжен да върне на застрахователя получения препис, удостоверяващ сключването на застрахователния договор.

(3) При сключване от разстояние под формата на електронен документ на застрахователен договор по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по реда на ал. 1, застрахователят, съответно застрахователният посредник, е длъжен да предостави на застрахователя застрахователната полица, възпроизведена на хартиен носител като препис, подписан саморъчно от застрахователя, съответно застрахователния посредник, удостоверяваща наличието на застрахователен договор, придружен от знак по чл. 488 и сертификат „Зелена карта“ по чл. 489. За да упражни правото си на отказ по реда на чл.12 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние, застрахователят, който е потребител по смисъла на чл. 7, ал. 2 от същия закон, е длъжен да върне на застрахователя получения препис, удостоверяващ наличието на застрахователен договор, сертификата „Зелена карта“ и съответния отрязък от знака по чл.488 съгласно наредбата по чл. 505, ал. 1.

(4) Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите може да се сключва от застраховател или застрахователен посредник от разстояние, след като той е получил от ползвателя на застрахователната услуга копие от свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, във връзка с което се сключва застраховката, в което свидетелство се съдържат всички данни за превозното средство, които се явяват тарифообразуващи фактори

4. Член 385 се изменя така:

„Застраховка, сключена по повод на лизингово имущество

Чл. 385. (1) Преди сключването на застрахователен договор по приложение No 1, раздел II, т.3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11 и 12 от този кодекс, между лизингодател и застраховател по повод на лизингово имущество, в случаите на финансов лизинг и когато премията е дължима и платима от лизингополучател, включително в случаите, когато застрахователната премия е включена в лизинговата цена, лизингодателят е длъжен да получи изричното предварително писмено съгласие на лизингополучателя по условията на застрахователния договор. Член 383, ал. 5, 6, 7 и 8 се прилагат съответно.

2) По повод изплащането на обезщетение по застраховка по ал. 1 лизингополучателят има права на застрахован, като:

1. при частични вреди обезщетението се изплаща на лизингополучателя, освен ако е договорено вредите да бъдат отстранени в натура, в който случай разноските се заплащат непосредствено на външния изпълнител;

2. при кражба или тотална щета на лизинговото имущество обезщетението се изплаща на лизингодателя, като застрахователят е длъжен да уведоми изрично и писмено в еднодневен срок от деня на плащането лизингополучателя, като посочи размера на извършеното плащане.

(3) В случаите по ал. 2, т. 2 лизингодателят може да задържи заплатеното обезщетение само до размера на неизплатените задължения по договора за лизинг. Със задържаната от лизингодателя сума се погасяват задълженията на лизингополучателя по договора за финансов лизинг, като лизингодателят е длъжен в седемдневен срок от получаване на обезщетението да заплати на лизингополучателя остатъка.

5. В чл. 491 се създава ал. 5:

„(5) Застрахователната премия по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилите се коригира от застрахователя съгласно единни изисквания за коригиране на застрахователната премия в зависимост от поведението на водача при движение по пътищата и/или причинените щети (система „бонус-малус“). Единните изисквания, както и редът и условията за тяхното прилагане, се определят със съвместна наредба на комисията, министъра на вътрешните работи и министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, като при изработването ѝ се взема предвид и становището на Гаранционния фонд.”

6. Член 576, ал. 4 се изменя така:

„(4) Информационната система по ал. 1 включва и данни за възможно коригиране на застрахователната премия в зависимост от поведението на водача при движение по пътищата и/или причинените щети (система „бонус-малус“).”

7. Създава се нов чл. 647:

„Отговорност на лизингодателя при неспазване на изискванията по отношение на застраховки на лизингово имущество

Чл. 647. (1) Лизингодател, който не изпълни задължението си по чл. 385, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция от 5 000 до 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение наказанието по ал. 1 и 2 е от 10 000 до 20 000 лв.”

Досегашният чл. 647 става чл. 648.

8. В Преходните и заключителни разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

а) В § 44:

аа) т. 3 се изменя така:

„3. Чл. 18, ал. 2 се изменя така:

„(2) За целите на осъществявания надзор, като разходите са за сметка на поднадзорното лице, ресорният заместник-председател може да назначи външен одитор или външни независими експерти за извършването на оценка на активи или пасиви на поднадзорното лице и да изисква от поднадзорното лице да отрази резултатите от оценката във финансовите отчети.”

бб) Досегашните т. 3 и 4 стават съответно т. 5 и 6.

б) В § 46:

аа) Точка 2 се изменя така:

„2. В чл. 85, ал. 5 думите „7 дни” се заменят с „1 работен ден”.

бб) Досегашната т. 2 става т. 3.”

в) Създава се нов §...:

„§.....Наредбата по чл. 491, ал. 5 се приема в срок една година от влизането в сила на този кодекс. За изготвянето на единните изисквания за коригиране на застрахователната премия Гаранционният фонд наема консултант с международен опит в оценката на риска и актюерството.“

г) Създава се нов §...:

„§ В Закона за платежните услуги и платежните системи (обн., ДВ, бр. 23, 24 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г. и бр. 103 от 2012 г.), в чл. 78ж се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 2:

“(2) Когато в рамките на оперативно съвместима система системен оператор е предоставил обезпечение на друг системен оператор, правата на предоставилия обезпечението системен оператор върху предоставеното обезпечение, не могат да бъдат засегнати от оздравителни мерки или прекратителни процедури спрямо системния оператор, на който е предоставено обезпечението.”

2. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите “ал. 1” се добавя “и 2” и се поставя запетая.

3. Досегашната ал. 3 става ал. 4.”

Вносители :

Даниела Савеклиева

Теодора Георгиева

Катя Попова